“Nakon što je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, umro, Ebu Bekr je ušao u moju odaju, stavio svoje dlanove na Poslanikove jagodice i poljubio ga između očiju, rekavši: ‘O Vjerovjesniče moj! O prisni prijatelju moj! O najbolji čovječe!’”

Aiša, radijallahu anha, ispričala je: “Nakon što je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, umro, Ebu Bekr je ušao u moju odaju, stavio svoje dlanove na Poslanikove jagodice i poljubio ga između očiju, rekavši: ‘O Vjerovjesniče moj! O prisni prijatelju moj! O najbolji čovječe!’”

[Hadis je hasen (dobar)] [Hadis bilježi imam Ahmed]

U predanju se kaže: “Nakon što je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, umro, Ebu Bekr je ušao u moju odaju, stavio svoje dlanove na Poslanikove jagodice i poljubio ga između očiju, rekavši: ‘O Vjerovjesniče moj! O prisni prijatelju moj! O najbolji čovječe!’” Ove je riječi Ebu Bekr izgovorio zbog toga što je osjetio veliku bol zbog smrti Allahovog Poslanika, te ga je opisao kao iskrenog prijatelja kojeg je najviše volio i kojem je davao prednost nad svim ljudima, pa i nad sobom. Ovo što je Ebu Bekr uradio zove se “en-nudba” i dozvoljeno je. Naime, to je žaljenje za umrlim u kojem nema protivljenja sudbini niti nerazumnog ponašanja, kao što nema podizanja glasa, za razliku od žena koje nariču i kukaju za umrlim.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10982